

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 112/22

Luxemburg, 22 juni 2022

Arrest van het Gerecht in zaak T-797/19 | Anglo Austrian AAB en Belegging-Maatschappij „Far-East”/ECB

Het Gerecht bevestigt de intrekking van de vergunning van AAB Bank als kredietinstelling

Deze intrekking door de ECB is met name gerechtvaardigd omdat AAB Bank ernstige inbreuken op de regels ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme heeft begaan

Sinds 2010 heeft de Österreichische Finanzmarktbehörde (Oostenrijkse autoriteit voor toezicht op de financiële markten; hierna: „FMA”) talrijke bevelen en sancties uitgevaardigd ten aanzien van AAB Bank, een in Oostenrijk gevestigde kredietinstelling. Op grond daarvan heeft de FMA in 2019 bij de Europese Centrale Bank (ECB) een ontwerpbesluit ingediend met het oog op de intrekking van de vergunning waarbij AAB Bank toegang tot het bedrijf van kredietinstelling was verschaft. De ECB heeft deze vergunning daarop ingetrokken bij een door haar vastgesteld besluit¹. Op basis van de door de FMA in het kader van haar taak van prudentieel toezicht verrichte vaststellingen waaruit bleek dat AAB Bank voortdurend en herhaaldelijk tekortschoot in haar verplichtingen tot bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme alsook inzake interne governance, was de ECB in essentie van mening dat AAB Bank niet in staat was om een degelijk risicobeheer te garanderen.

De Negende kamer (uitgebreid) van het Gerecht verwerpt het beroep tot nietigverklaring van het besluit van de ECB. In zijn arrest spreekt het Gerecht zich voor het eerst uit over de intrekking van een vergunning van een kredietinstelling wegens ernstige inbreuken op de wettelijke regeling inzake de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en wegens schending van de regels inzake de governance van kredietinstellingen.

Beoordeling door het Gerecht

Om te beginnen stelt het Gerecht vast dat in deze zaak is voldaan aan de in richtlijn 2013/36² neergelegde en in nationaal recht omgezette criteria die de intrekking van de vergunning rechtvaardigen.

Wat ten eerste de vaststelling van de ECB betreft dat AAB Bank aansprakelijk was voor ernstige inbreuken op de krachtens richtlijn 2005/60³ 4 vastgestelde nationale voorschriften ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, oordeelt het Gerecht dat de ECB geen kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt.

¹ Besluit ECB-SSM-2019-AT 8 WHD-2019 0009 van 14 november 2019.

² Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB 2013, L 176, blz. 338).

³ Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (PB 2005, L 309, blz. 15).

⁴ In artikel 67, lid 1, onder o), van richtlijn 2013/36 neergelegd criterium dat leidt tot intrekking van de vergunning.

Vooraf wijst het Gerecht erop dat de ECB bij de uitoefening van haar bevoegdheid inzake de intrekking van vergunningen van kredietinstellingen onder meer de nationaalrechtelijke voorschriften voor de omzetting van richtlijn 2013/36 moet toepassen.

Het Gerecht merkt ter zake op dat de ECB, rekening houdend met inzonderheid de besluiten van de FMA en de arresten van de Oostenrijkse rechterlijke instanties, heeft geoordeeld dat AAB Bank reeds meerdere jaren de nationale voorschriften voor de omzetting van richtlijn 2013/36 had geschonden. AAB Bank beschikte namelijk niet over een passende procedure op het gebied van risicobeheer met het oog op de bestrijding van het witwassen van geld en was schuldig bevonden aan ernstige, herhaalde of systematische schendingen van de nationale wettelijke regeling inzake de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

Gelet op het belang van de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme is het Gerecht van oordeel dat een kredietinstelling voor ernstige inbreuken aansprakelijk kan worden gesteld op grond van administratieve besluiten van een bevoegde nationale autoriteit, die op zich volstaan om de intrekking van haar vergunning te rechtvaardigen. Het feit dat het gaat om oude inbreuken of dat deze zijn hersteld speelt daarbij geen rol. Het relevante nationale recht voorziet immers niet in een termijn waarbinnen eerdere besluiten waarbij de aansprakelijkheid is vastgesteld, in aanmerking moeten worden genomen. Het vereist evenmin dat ernstige inbreuken ononderbroken hebben plaatsgevonden of nog steeds bestaan op het tijdstip van de vaststelling van het besluit tot intrekking van de vergunning, temeer daar de inbreuken in dit geval slechts enkele jaren vóór de vaststelling van het bestreden besluit zijn geconstateerd. Wat het standpunt van AAB Bank betreft dat de inbreuken zijn hersteld en dat zij bijgevolg geen rechtvaardiging meer kunnen vormen voor de intrekking van de vergunning, preciseert het Gerecht dat deze benadering afbreuk doet aan de doelstelling om het Europese bankstelsel te beschermen, aangezien zij met zich meebrengt dat kredietinstellingen die ernstige inbreuken hebben gepleegd hun werkzaamheden zouden kunnen voortzetten zolang de bevoegde autoriteiten niet opnieuw aantonen dat zij nieuwe inbreuken hebben begaan. Bovendien kan een kredietinstelling die bij een definitief geworden besluit aansprakelijk is gesteld voor ernstige inbreuken, zich niet beroepen op de eventuele verjaring van die inbreuken.

Het Gerecht verwerpt tevens de argumenten waarmee AAB Bank de ernst van de vastgestelde inbreuken betwist.

In dit verband benadrukt het Gerecht met name dat de ernst van de inbreuken niet kan worden betwist in het stadium van de administratieve procedure bij de ECB, aangezien de bevoegde autoriteiten – in de op de datum van het bestreden besluit definitief geworden besluiten die voorafgingen aan het door de FMA geformuleerde voorstel tot intrekking – AAB Bank aansprakelijk hebben geacht voor die inbreuken. Gelet op de doelstelling om de Europese bankmarkt te beschermen kan de ECB bovendien niet worden verweten dat zij ervan is uitgegaan dat systematische, ernstige en voortdurende schendingen van de nationale wettelijke regeling inzake de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme moeten worden aangemerkt als ernstige inbreuken die de intrekking van een vergunning rechtvaardigen.

Ten tweede bevestigt het Gerecht het standpunt van de ECB dat AAB Bank niet beschikt over de governanceregelingen die overeenkomstig de nationale voorschriften voor de omzetting van richtlijn 2013/36⁵ door de bevoegde autoriteiten worden geëist. In dit verband verwerpt het Gerecht de argumenten van AAB Bank dat zij ten tijde van de vaststelling van het bestreden besluit geen inbreuken op de wettelijke bepalingen inzake governanceregelingen beging. Het Gerecht merkt op dat noch uit richtlijn 2013/36 noch uit het relevante nationale recht kan worden afgeleid dat inbreuken uit het verleden of inbreuken die minder ernstig zijn geworden de intrekking van een vergunning niet kunnen rechtvaardigen.

Vervolgens oordeelt het Gerecht dat de ECB geen fout heeft gemaakt door te weigeren de toepassing van het bestreden besluit op te schorten. Het Gerecht merkt met name op dat de weigering van de ECB om de onmiddellijke toepassing van dit besluit op te schorten, AAB Bank niet heeft belet om een beroep tot nietigverklaring in te stellen en een verzoek om voorlopige maatregelen in te dienen. Bovendien heeft de president van het Gerecht zes dagen

---

⁵ In artikel 67, lid 1, onder d), van richtlijn 2013/36 neergelegd criterium dat leidt tot intrekking van de vergunning.

na de vaststelling van het bestreden besluit de opschorting van de tenuitvoerlegging van dat besluit gelast, totdat uitspraak werd gedaan over het verzoek om voorlopige maatregelen. Het recht op effectieve rechterlijke bescherming kan dus niet worden geacht te zijn geschonden.

Voorts is het Gerecht van oordeel dat de rechten van verdediging van AAB Bank bij de vaststelling van het bestreden besluit in acht zijn genomen. Het Gerecht wijst er dienaangaande op dat AAB Bank bij de vaststelling van het bestreden besluit naar behoren is gehoord. Zij is immers in de gelegenheid gesteld om haar opmerkingen over het ontwerpbesluit in te dienen. De ECB was daarentegen niet verplicht om het ontwerpbesluit van de FMA aan AAB Bank te bezorgen en haar aldus in staat te stellen daarop te reageren.

Bovendien stelt het Gerecht vast dat de ECB in het onderhavige geval niet heeft nagelaten om alle materiële gegevens die relevant waren voor de intrekking van de vergunning zorgvuldig en onpartijdig vast te stellen, te onderzoeken en te beoordelen. Concreet heeft de ECB, nadat zij haar eigen beoordeling had verricht, op goede gronden gesteld dat zij het eens was met de vaststellingen van de FMA dat AAB Bank inbreuken had begaan, wat zowel in de administratieve besluiten van de FMA als in de beslissingen van de nationale rechterlijke instanties was bevestigd. Ter afsluiting van haar eigen beoordeling heeft de ECB de betrokken feiten aangemerkt als feiten die het bewijs opleverden dat AAB Bank aansprakelijk was voor een ernstige schending van de nationale wettelijke regeling inzake de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Zij heeft zich ook niet beperkt tot het herhalen van de bevinding van de FMA dat AAB Bank niet over de noodzakelijke governanceregelingen beschikte, maar heeft zich veeleer gebaseerd op haar eigen beoordeling van de vraag of de op dit gebied geldende nationale voorschriften waren nageleefd.

Ten slotte verwerpt het Gerecht het middel van AAB Bank dat de aandelen die haar aandeelhouder in haar kapitaal bezat door het bestreden besluit hun economische waarde hebben verloren en dat het eigendomsrecht van deze aandeelhouder door dit besluit tot in de kern is aangetast. AAB Bank is immers niet de houdster van dit eigendomsrecht, zodat zij zich niet op dit recht kan beroepen ter ondersteuning van haar beroep tot nietigverklaring.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Volg ons!

